

8 ΜΑΡΤΙΟΥ 2020

† Κυριακή Α' Νηστειῶν.
(ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ).

«Ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843).
Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας (†842-5). Ἐρμουῦ
ἀποστόλου (α' αἰ.).

Ἦχος πλ. α', ἑωθινὸν ε'.

(τυπικὸν Τριωδίου §§28-30).

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Τριωδίου δ'.

Ἦχος Ἀ Πα ρ

Κ^{Πα} υ ρι ι ε ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε
 ει σα κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ο ον μου Κυ
 υ ρι ι ι ε ^{Κε} Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα ξα
 α προ ο ος σε ^{Πα} ει σα α α α κου σο ον μου
 προ ο ο σρες τη φω νη η η τη ης δε η η η σε
 ω ω ω ως μου ^{Κε} εν τω κε κρα γε ναι με ε
 προ ο ος σε ε ^{Πα} ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι

^{Πα} ε
Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η προ ο ο ο σευ ευ
 χη η η μου ως θυ μι α μα α ε νω ω ω πι
 ο ο ο ον σου ^{Κε} ε παρ σις τω ω ω ν χει ρω
 ω ω ν μου ου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη
 η ^{Πα} ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

Ἡ Στιχολογία.

Π ρ χ

Η^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυρανπερι οχηςπερι ταχειλη μου ^{u q}

Mη εκκλινης την καρδιαν μου εις λογους

πονηρι ιασου προφασι ζεσθαι προφασεισεν αμαρ

τι ιαισ ^{u q}

Σ^{Πα}υν ανθρωποισερ γαζο με ενοιστην ανομιι

α αν και ου μη συνδυασω με τα των εκλεκτων αυ

των ^{u q}

Π^{Πα}αι δευσει με δικαιοσ εν ελεει και ελεγξει

με ^{Δ δλ} ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπα να ατωτην κεφα

λη ην μου ^{u q}

Oτι ετι και η προσευχη μου ενταισ ενδοκι

αισ αυ των ^{u q} κατεποθησαν εχομε να πετρασ οι

κριται αυ των ^{u q}

Aκουσονται τα ρηματα αμου οτι ηδυν

θησαν ^{Δ δλ} ωσει παχος γης ερρα γη επι της γης ^{Δ δλ} διε

σκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην ^{u q}

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλ
μοι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ
χη ην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στησαν
το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την
α νο μι ι αν

Π ε σουν ται αι εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ
θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω
νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν μου
την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ
εγ νωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυψαν πα γι δα μοι ^υ ₉

Κ^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον ^Δ ₂₂

^{Πα} και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με ^υ ₉

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ εστιν ο

εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου ^υ ₉

Ε^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα ^ν ₂₂ συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων ^υ ₉

Π^{Κε} ρο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ^ν ₂₂ ο ο τι ε

τα πει νω θησφοδρα ^υ ₉

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Πα} ₂₂ ο τι

ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ^υ ₉

Στίχ. α'. Εξάγαγε εκ φυλακής την ψυχήν μου ^Δ ₂₂ του ε ξο

μο λο γη σασθαι τω ο νο ο μα τι ι ι σου ^π ₉

Δ^{Πα} ι α του τι μι ου σου Σταυ ρου ου Χρι ι ι

στε ^υ ₉ δι ι α α βο ο λον η η η η η

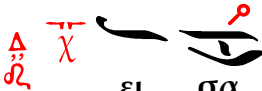
σχυ υ υ υ νας ^{Κε} _π ₉ και δι α της Α να στα σε

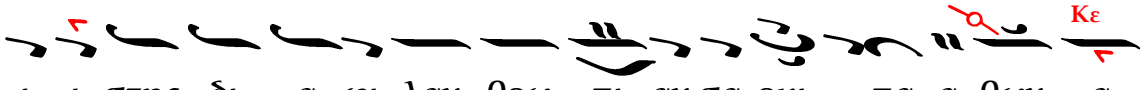
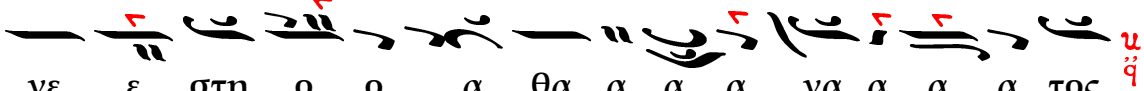
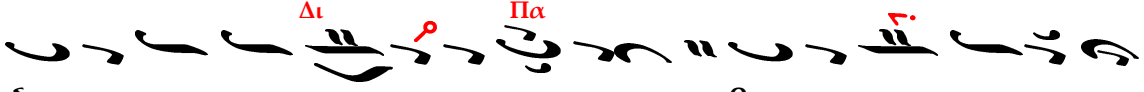
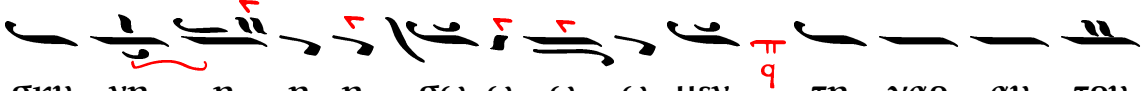

ω ω ω ως σου το κε ε εν τρο ον της α μαρ τι
ι ι ας η ημ βλυ υ υ νας και ε ε σω ω ω
σα ας η η μας εκ των πυ λω ω ων του θα
να α α του δο ξα ζο μεν σε μο νο γε ε νε
ε ε ες

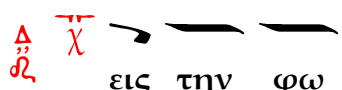
Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
ε ως ου αν τα α

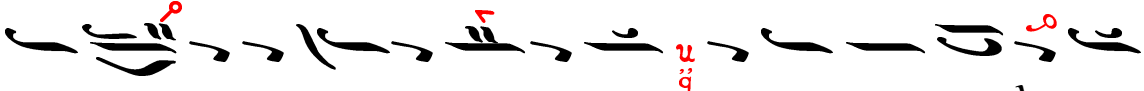
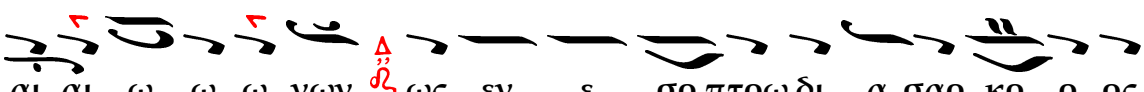

πο δωω ω ως μοι

Ο την Α να στασιν διδουςτω γε νειτων α αν θρω
ω ω πων ως προ βα α τον ε πι σφα γη η ην η
η η η η χθη ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι α α
αρ χον τε ες του Α α α α δου και ε πηρ θη η σαν
πυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ει σε λη λυ θε
γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης Χρι ι ι στος
λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε ε ε ε ελ
θε ε ε ε τε και τοις εν τω σκο τει α να κα λυ υ
πτε ε σθε

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, ει σα

κουσον τη ης φω νη η η ης μου
M^{Κε} ε γα θα α α αυ μα ^{Πα} ο των α ο ρα τω ω ν Κτι

ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α θων α ^{Κε}

νε ε στη ο ο α θα α α α να α α α τος ^{u q}

δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνω ω ν του ου τον προ

σκυ νη η η η σω ω ω ω μεν ^{π q} τη γαρ αυ του

ευσ πλα αγ χνι ι ι α ^{Κε} εκ πλα α α νης ρυ

σθε ε ε εν τες ^{Πα} εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε

να α Θε ε ον ^{u q} υ μνιν με ε μα θη η κα α μεν ^{Δ δ}

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα εις την φω

νην της δε η η σε ω ω ω ως μου ^{π q}
E^{Πα}
σπε ρι νην προ σκυ νη σιν προσ φε ρο μεν σοι τω α

νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι ^{u q} τω ε πι τε λει των

αι αι ω ω ω νων ^{Δ δ} ως εν ε σο πτω δι α σα ρ κο ο ος

λα αμ ψαν τι ι τω κο ο ο ο σμω ^{Κε} και με ε χρι ις

Α δου κα α τελ θο ο ο ον τι και το ε κει σε
σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι και το φως της α
να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α

αν τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται;
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Τ ον αρ χη γον της σω τη ρι ας η μων Χρι στο ον δο

ξο ο λο ο γη η η σω ω ω μεν αυ του γαρ εκ

νε κρων α να στα αν τος κο σμος εκ πλα α νης σε

ε σω ω ω σται χαι ρει χο ρο ος Α αγ γε ε λων φε

ε ε ευ γει δαι μο νων πλα α α νη Α δαμ πε

σων α νι στα α ται δι α α βο λο ος κα τη ηρ γη η

ται

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,
ηλ πι σεν η

ψυ χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον

Πα
Ο ι της κου στω δι ασ ε νη χουν το υ πο των
 πα ρα α νο ο ο μων υ κα λυ ψα τε Χρι στου την ε γε
 ερ σι ιν και λα βε τε αρ γυ υ ρι α α και αι ει
 ει ει ει πα α α τε π ο τι η μων κοιμω
 με ε ε νων εκ του μνη μει ου ε συ λη η η θη
 ο ο νε ε ε κρος Κε π τις ει δε τις ηκουσε νε κρον κλα
 πε ε εν τα α πο ο τε ε υ μα λι στα ε σμυ ρ νι σμε
 ε ε νον και αι γυ υ υ μνον π κα τα λι πον τα
 και εν τω ω τα φω π τα εν τα α φι α α
 α α αυ του Κε π μη πλα να σθε Ι ου ου δαι αι αι οι υ
Πα
 μα θε τε τα ασ ρη σεις τω ω ν προ ο φη τω ω ω ν και
 γνω ω ω τε π ο ο τι αυ τος ε στι ι ιν α α
 λη η θως ο λυ τρω της του ου κο ο ο σμου και πα αν
 το δυ υ να α μος Πα Δ

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ἀκατάληπτον, πρὸ ἑωσφόρου ἀνάρχως, ἐξ αὐλοῦ

λάμπαντα, ἄσωμάτου τε γαστρὸς τοῦ Γεννήτορος, οἱ Προφῆται Κύριε, οἱ τῷ σῷ Πνεύματι, ἐμπνευσθέντες προηγόρευσαν, Παιδίον ἔσεσθαι, ἐξ Ἀπειρογάμου σαρκούμενον, ἄνθρωποις συναπτόμενον, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς καθορώμενον· δι' ὧν ὡς Οἰκτίρμων, ἐλλάμψεως ἀξίωσον τῆς σῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν ἄφραστον, σοῦ σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Λόγω σε κηρύξαντες, οἱ θεηγόροι Προφῆται, καὶ ἔργοις τιμήσαντες, ἀτελεύτητον ζωὴν ἐκαρπώσαντο· τῇ γὰρ κτίσει Δέσποτα, παρὰ σὲ τὸν Κτίσαντα, μὴ λατρεύειν καρτερήσαντες, τὸν κόσμον ἅπαντα, εὐαγγελικῶς ἀπεστράφησαν, καὶ σύμμορφοι γεγόνασιν, οὔπερ προηγόρευσαν Πάθους σου· ὧν ταῖς ἰκεσίαις, ἀξίωσον ἀμέμπτως διελθεῖν, τῆς ἐγκρατείας τὸ στάδιον, μόνε Πολυέλεε.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Φύσει ἀπερίγραπτος, τῇ θεϊκῇ σου ὑπάρχων, ἐπ' ἐσχάτων Δέσποτα, σαρκωθεὶς ἠξίωσας περιγράφεσθαι· τῆς σαρκὸς προσλήψει γὰρ, καὶ τὰ ἰδιώματα, ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα· διὸ τὸ εἶδός σου, τὸ τῆς ἐμφερείας ἐγγράφοντες, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην ὑφούμενοι· καὶ τῶν ἰαμάτων, τὴν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτοῦ, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενοι, θείαις παραδόσεσιν.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὑπέριμον κόσμησιν, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τῶν σεπτῶν ἀπειλήφε, καὶ ἀγίων Εἰκόνων, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος, καὶ Ἀγίων Πάντων, φαιδροτάτην ἀναστήλωσιν· δι' ἧς φαιδρύνεται, καὶ καταγλαΐζεται χάριτι, καὶ στίφος ἀποβάλλεται, τῶν αἰρετικῶν ἐκδιώκουσα, καὶ ἀγαλλομένη, δοξάζει τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τὸν δι' αὐτὴν ὑπομείναντα, πάθη τὰ ἐκούσια.

Ἦχος Δι - Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

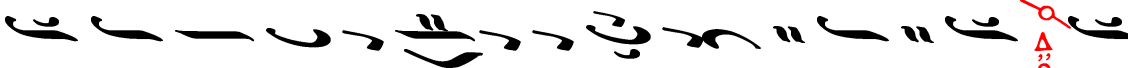

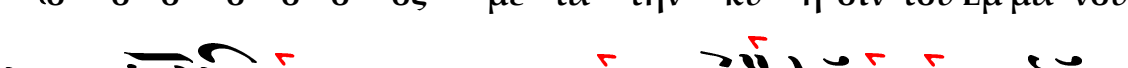
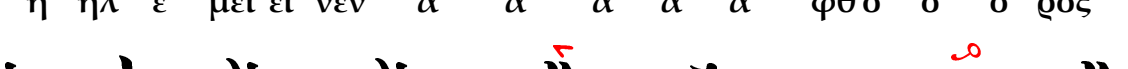
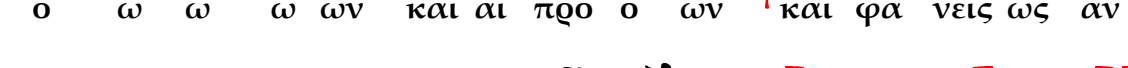
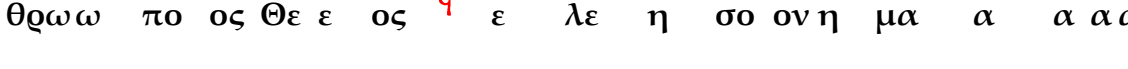
Η^{Δι} χα α ρις ε ε πε ε λαμ ψε ε τη η ης
α α α λη θει ει ας τα προ τυ που με ε ε
να πα α λαι αι σκι ω ω δως νυν α να φαν δο ο ο
ον εκ τε τε ε ε λε ε ε ε σται ι δου ου γαρ
η η Ε ε εκκλη σι ι α την εν σωμονει κο
να Χρι ι στου ως υ περ κο σμι ο ον κο ο ο σμο ον
ε ε ε παμ φι ι ε ε εν νυ υ υ υ ται της
σκη νης του ου ου μα α αρ τυ ρι ι ου τον τυ υ
πον προ υ υ υ πο γρα α φου ου ου σα και την
ορ θο δο ξον πι ι στιν κα τε ε ε χου σα
ι ι να ον σε βο ο με ε ε θα του ου του
και αι τη η ην ει κο ο να δι α κρα τουν τε
ε ε ες μη πλα νω ω ω με ε ε ε θα εν δυ
σα σθω ω ω σα α αν αι σχυ υ νην οι ου ου τω
ω μη πι στε ε ευ ο ο ο ον τες η μιν γα αρ δο
ο ξα του σαρκω θε εν το ος η μο ορ φη η η ευ

σε βως προ σκυ νου ου με ε ε νη ου ου θε ο
 ο ποι οι οι ου ου με ε ε νη τα αυτην κα τα σπα
 ζο με ε ε νοι πι στοι οι βο η η η η
 σω ω ω ω μεν ο Θε ος σω σο ο ον το ο ον
 λα ο ον σου και ευ λο γη η σον την κλη ρο ο
 νο μι ι ι α α α αν σου

Ἦχος Πάφ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 ω ω νων α α α α μην

Ε ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α ασ ση της
 α πει ρο γα μου ου νυ υ υ μ φης ει ει κων δι ι ε γρα
 α α α φη η πο ο ο τε ε κει Μω υ σης δι
 αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α τος εν
 θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη ης του θα
 α α α αυ μα α α α τος το τε τον βυ θον ε
 πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ νυ υ υν

 δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως η

 Πα αρ θε ε ε νο ος η θα λα α ασ σα α με

 τα την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε μει

 νε εν α α α βα α α τος η α α α α

 α α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο ο

 ω ο ο ο ο ο ος με τα την κυ η σιν του Εμ μα νου

 η ηλ ε μει ει νεν α α α α α φθο ο ο ρος

 ο ω ω ω ων και αι προ ο ων και φα νεις ως αν

 θρω πο ος Θε ε ος ε λε η σο ονη μα α α α α

 α α ας

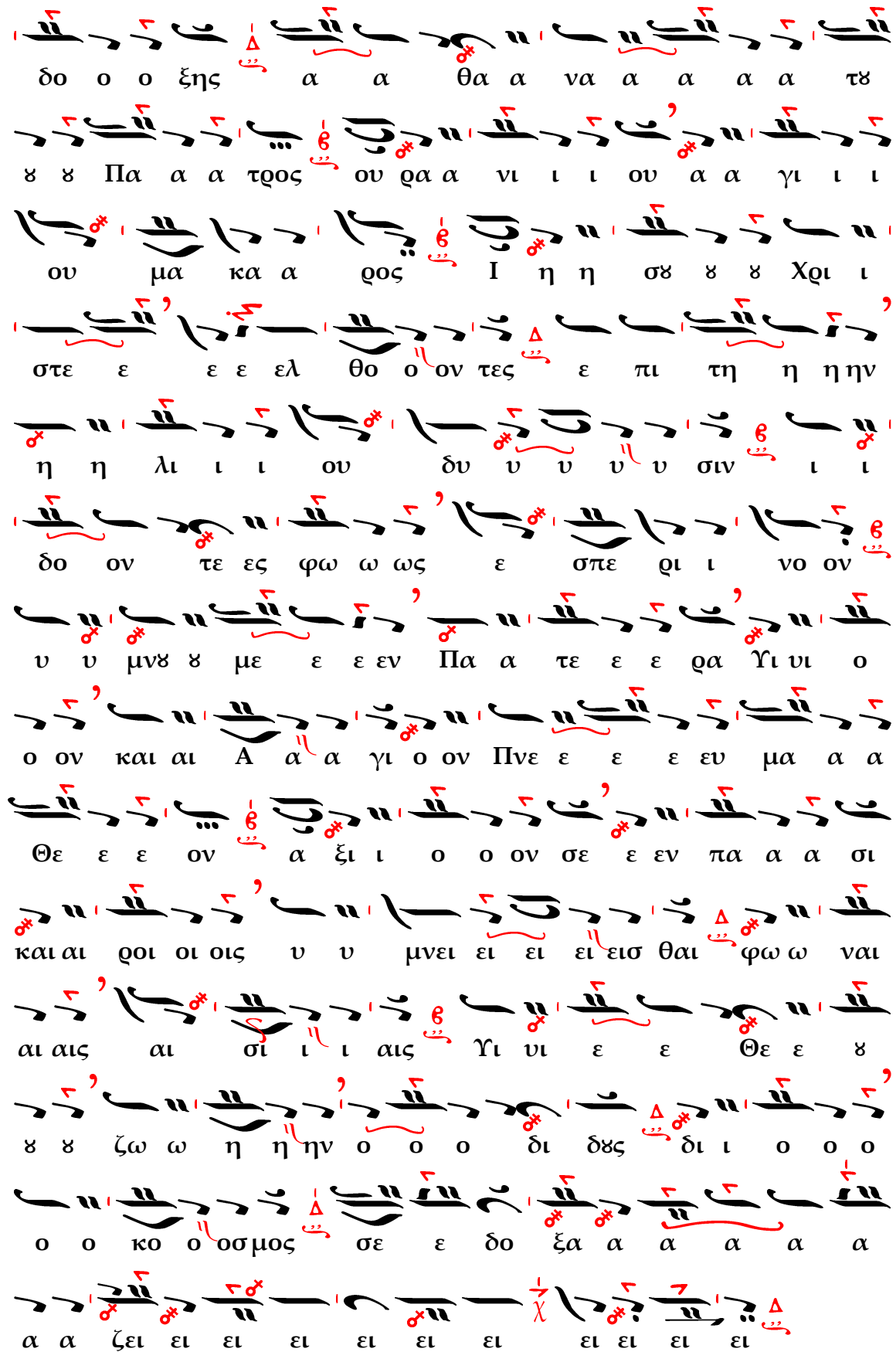
Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

 Φ ὦς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

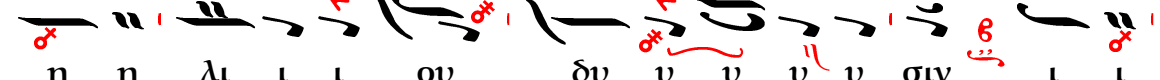
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην

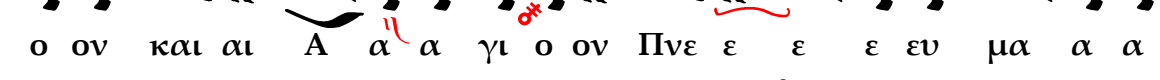
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

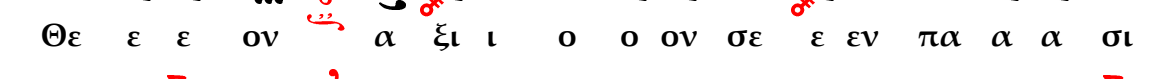
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

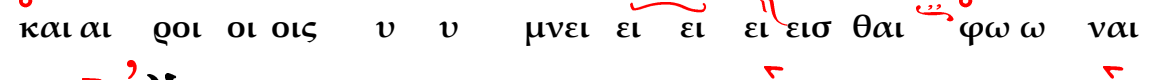
 υ υ μνϛ ϛ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι

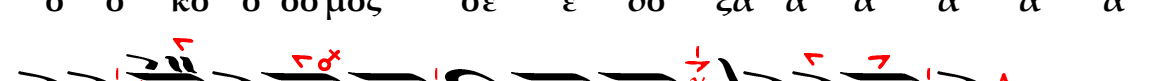
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϛ

 ϛ ϛ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϛς δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι. Θ.

Ο Ky υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Ky υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Ky ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο
* * *

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά.

Ἦχος π̣ᾠ̣̣̣ Κε ρ

Σ ε τον σαρκωθεν τα Σωτη η ρα Χριστον και

των ουρανων μηχωρισθεν τα ενφω ναισ ασματων

μεγαλυνομεν ^{u q} οτι σταυρον και θανατον κατε

δεξεω δια το γενοσημων ως φιλαα ανθρω

πος Κυριος ^{u q} σκυλευσας Αδου πυυλαστρι ημερος α

νεεστησ σωζοντας ψυχας η ημων ^{u q}

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-

δύσατο Κύριος δύναμιν ^{u q} και περιεζωσατο ^{u q}

N υγειεισης σου της πλευρας ζωοδο

τα κρουνουσ αφεσεως ^{u q} πασιν εξεβλυσας ζωης

και σωτηριιας ^{u q} σαρκι δε θανατον κατεδεξεω

αθανασιαν ημιν δωρουμενος ^{u q} οικησας τα φωδε

ημασ ηλευθερωσας ^{u q} συναναστησας σε αυ

τω ενδοξως Θεος δια του τοβωωμεν

φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, η τις ου ου σα

λευ θη σε ται

Ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δη κα θο

δος φι λαν θρωπε υ πα αρ χει σκυ λευ σας γαρ αυ τον

και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω

εν δο ξωσως Θε ος τον Πα ρα δει στον α νοι ξας

α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η μι

ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε

γερ σιν δω ω ρη σαι ι λα σμον α μα ρτι ων Πα ρα

δει ει ει σου οι κη τορας κα τα ξι ων ως μο νος

ευ σπλα αγ χνος

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε, εις μα κρο ο

τη τα η με ρων

Ο δι η μας σαρκι πα θος δε ξα με νος

και τρι η με ρος εκ νε κρων α να στας της σαρ κος η

μωντα πα α α θη θε ρα πευσον και α να στη σον

εκ πταισμα των χα λε πων φι λανθρωπε και σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α α μην

Ο ι εξ α σε βει ας εις ευ σε βει ει ει α

α αν προ βα αν τες και τω φω τι της γνω ω σε

ω ως ε ε ελ λα αμ φθε ε εν τες ψαλ μι κως

τας χει ει ρας κρο τη η η σω μεν ευ χα ρι στη η

ρι ι ι ον αι αι νον Θε ω ω προ σα α α α

γο ο ο ον τες και τας εν τοιχοις και αι πι να α

ξι και ι ε ροι οι οις σκε ευ ε ε ε σιν εγ

χα ρα χθει ει σας ι ε ε ρας Χρι ι ι στου ου ου ει
 κο ο νας ^Δ της πα να α γνου και αι παν τω ω ων
 τω ω ων Α γι ι ων ^Δ τι μη τι κω ω ω ως προ
 σκυ υ νη η η σω ω ω ω μεν ^{Νη} α πο βαλ
 λο ο με ε νοι τη η ηνδυσ σε ε βη ^σ των κα
 κο δο ο ξω ων θρη σκει ει ει αν ^{Δι} η γαρ τι
 μη η τη η ης ει κο ο νος ^Δ ως φη σι Βα α
 σι λει ει ει ος ^Δ ε πι το προ το ο τυ πο
 ον δι ι ι α α βαι αι αι νει ^θ αι του με νοι ταις
 προ σβει αις της α χρα αν του ου σου Μη η τρος ^Δ Χρι ι στε
 ε ε ε ο Θε ε ο ο ος η η η η μων ^θ και παν
 τω ω ων τω ω ων Α γι ι ων ^Δ δω ρη θη ναι η
 μιν το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο
 ος ^Δ

Μετά τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
 ᾿Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β΄ 29-32)
 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
 εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν

καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος π̄ ᾱ Κε δ

Κε
Τον σου να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε

ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Δι-Θ

Την α α χραντον ει κο να σθ προσκυ νθ μενα

γα θε αι τθ με νοι συγ χω ρη σιν των πται σματων

η μων Χρι στε ο Θε ος βθ λη σει γαρ ην δο κη σας

σαρ κι α νελ θειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ ση ς

ε πλα σας εκ της δθ λει ας του εχθρθ ο θεν ευ χα

ρι ζω σβο ω μεν σοι χα ρας ε πληρω σας τα πα ντα

ο Σω τηρ η μων πα ρα γε νο με νος εις το σωσαι

τον κο ο ο σμον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα

τα σα Θε ο το κε μυ στη ρια τη α γνει α εσφρα

γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη

Μητηρ ε γνω σθησα ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη

θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η

μω ω ων Δ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·